(PO) OMS, a.s., IČO 34132333

Dojč 419, 90602 Dojč

Uznesenie

Dátum vydania: **12.8.2026**
Dátum zverejnenia: **13.08.2026**
Zverejnený v OV č.: **1/1**

Autor oznamu: **Okresný súd Nitra**
Spisová značka: **23K/12/2026**
ICS: **2125208866**
Vydal: **JUDr. Jana Coboriová**
Vydal FN: **sudkyňa**
Odoslal: **Okresný súd Nitra**

Dlžník/Úpadca: **OMS, a.s.** IČO 34132333, , Dojč 419, 90602 Dojč, Slovenská republika

Navrhovatelia: **OMS, a.s.** IČO 34132333, , Dojč 419, 90602 Dojč, Slovenská republika

Predmet rozhodnutia: Uznesenie o zastavení RK z dôvodu návrhu dlžníka na vyhlásenie konkurzu, zacatie KK a vyhlásenie konkurzu

Spôsob rozhodnutia:

Druh: Uznesenie

Hlavička:

Okresný súd Nitra, v právnej veci povolenej reštrukturalizácie dlžníka: OMS, a.s. v reštrukturalizácii, so sídlom: 906 02 Dojč 419, IČO: 34 132 333, ktorého správcom je: CUBE RECOVERY, k.s., so sídlom kancelárie: Námestie slobody 28, 811 06 Bratislava, značka správcu S2087, konajúc o vyhlásení konkurzu na majetok dlžníka, takto

Rozhodnutie:

I. Súd z a s t a v u j e reštrukturalizačné konanie dlžníka: OMS, a.s. v reštrukturalizácii, so sídlom: 906 02 Dojč 419, IČO: 34 132 333.

II. Súd z a č í n a konkurzné konanie na majetok dlžníka: OMS, a.s. v reštrukturalizácii, so sídlom: 906 02 Dojč 419, IČO: 34 132 333.

III. Súd v y h l a s u j e konkurz na majetok dlžníka: OMS, a.s. v reštrukturalizácii, so sídlom: 906 02 Dojč 419, IČO: 34 132 333.

IV. Súd m á medzinárodnú právomoc na začatie tohto insolvenčného konania (t. j. na vyhlásenie konkurzu) ako hlavného insolvenčného konania podľa čl. 3 ods. 1 Nariadenia Európskeho Parlamentu a Rady (EÚ) 2015 /848 z 20. mája 2015 o insolvenčnom konaní v účinnom znení.

V. Súd u s t a n o v u j e do funkcie správcu: CUBE RECOVERY, k.s., so sídlom kancelárie: Námestie slobody 28, 811 06 Bratislava, značka správcu S2087.

VI. Súd v y z ý v a veriteľov, aby prihlásili pohľadávky, ktoré nie sú pohľadávkami proti podstate, prihláškou, ktorá musí byť správcovi doručená v základnej prihlasovacej lehote do 45 dní od vyhlásenia konkurzu. Prihláška musí byť podaná spôsobom podľa § 28 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii v účinnom znení (ďalej len „ZKR“) a musí spĺňať náležitosti podľa § 29 ZKR.

VII. Súd u k l a d á správcovi podať súdu (1.) do 15 dní od ustanovenia do funkcie súdu podrobnú písomnú správu o stave zisťovania a zabezpečovania majetku úpadcu a vykonaných úkonoch, (2.) do 35 dní od ustanovenia do funkcie druhú podrobnú správu o stave zisťovania a zabezpečovania majetku úpadcu a vykonaných úkonoch, (3.) do 50 dní od ustanovenia do funkcie tretiu podrobnú správu o stave zisťovania a zabezpečovania majetku úpadcu a vykonaných úkonoch, (4.) najneskôr 5 dní pred konaním prvej schôdze veriteľov štvrtú podrobnú správu o stave zisťovania a zabezpečovania majetku úpadcu a vykonaných úkonoch.

VIII. Súd u k l a d á správcovi povinnosť okamžite informovať o vyhlásení konkurzu na majetok dlžníka spôsobom podľa článku 54 Nariadenia Európskeho Parlamentu a Rady (EÚ) 2015/848 z 20. mája 2015 o insolvenčnom konaní v účinnom znení známych zahraničných veriteľov dlžníka, t. j. veriteľov, ktorí majú svoj obvyklý pobyt, bydlisko alebo registrované sídlo v inom členskom štáte, ako v Slovenskej republike, vrátane daňových orgánov a orgánov sociálneho zabezpečenia členských štátov.

Odôvodnenie:

1. V záhlaví označenej právnej veci súd uznesením č. k. 23R/4/2025 - 130 zo dňa 29. decembra 2025 (okrem iného) povolil reštrukturalizáciu dlžníka a dlžníkovi ustanovil správcu, označeného v záhlaví. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 30.12.2025. Uznesenie bolo zverejnené v insolvenčnom registri dňa 29.12.2025.

2. Dňa 17.07.2026 predložil dlžník súdu v zákonnej lehote návrh na nahradenie súhlasu skupiny nezabezpečených veriteľov s reštrukturalizačným plánom v zmysle § 152 ods. 1 ZKR a reštrukturalizačný plán dlžníka, o ktorom hlasovala schvaľovacia schôdza dňa 07.07.2026 (ďalej aj len „plán“) na jeho potvrdenie súdom. Dlžník v návrhu zároveň uviedol, že nie je schopný plniť si niektoré záväzky po začatí reštrukturalizácie včas, a že dlžník začal vytvárať záväzky po začatí reštrukturalizácie. Z uvedených dôvodov, aj pokiaľ by súd nahradil súhlas nezabezpečených veriteľov a potvrdil reštrukturalizačný plán v prípade splnenia ostatných zákonných predpokladov, spoločnosť tento plán s najväčšou pravdepodobnosťou nezvládne plniť a podala by návrh na vyhlásenie konkurzu. Dlžník záverom uviedol, že pre všetkých veriteľov bude výhodnejšie uspokojenie z výťažku z predaja majetku prostredníctvom konkurzného konania. Súčasťou návrhu na potvrdenie plánu súdom bola aj zápisnica zo schvaľovacej schôdze a reštrukturalizačný plán.

3. Súd dospel k záveru, že reštrukturalizačný plán nespĺňa zákonné predpoklady na jeho potvrdenie. Plán predložený dlžníkom na schválenie trpel viacerými nedostatkami, ktoré bránili súdu tento plán potvrdiť, najmä neobsahoval opis kritérií pre zaradenie jednotlivých pohľadávok do jednotlivých skupín vytvorených v pláne na účely hlasovania o prijatí plánu spolu s odôvodnením (naviac v pláne existuje rozpor medzi počtom vytvorených skupín), boli porušené povinnosti veriteľov podstatným spôsobom a porušenie povinnosti mal nepriaznivý vplyv na nezabezpečených veriteľov.

4. Na základe zisteného skutkového stavu súd uznesením č. k. 23R/4/2025 - 383 zo dňa 31. júla 2026 (okrem iného) reštrukturalizačný plán predložený dlžníkom prijatý schvaľovacou schôdzou dňa 07.07.2026 v súlade s § 154 ods. 1 písm. a) ZKR zamietol. Uznesenie bolo zverejnené v insolvenčnom registri dňa 03.08.2026 a právoplatnosť nadobudlo dňa 05.08.2026.

5. Podľa § 154 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZKR“), súd uznesením zamietne plán, ak
a) boli podstatným spôsobom porušené ustanovenia tohto zákona o náležitostiach plánu, postupe pri príprave plánu, hlasovaní o pláne alebo iné ustanovenia týkajúce sa plánu, ak to malo nepriaznivý vplyv na niektorého z účastníkov plánu,
b) prijatie plánu bolo dosiahnuté podvodným konaním alebo poskytnutím osobitných výhod niektorému účastníkovi plánu,
c) plán nebol prijatý schvaľovacou schôdzou; to neplatí, ak súd nahradil jej súhlas svojím rozhodnutím,
d) ak podľa plánu nemá dôjsť k vydaniu akcií alebo iných majetkových účastí na dlžníkovi alebo na preberajúcej osobe za nové peňažné vklady, alebo výmenou pohľadávok veriteľov skupiny pre nezabezpečené pohľadávky s výnimkou veriteľov skupiny pre nezabezpečené pohľadávky vytvorenej podľa § 137 ods. 5, a to aspoň vo výške podľa § 110 ods. 2 písm. e),
e) plán nie je spravodlivý vo vzťahu ku skupinám veriteľov tým, že predpokladá taký vznik, zmenu alebo zánik práva alebo záväzkov obsiahnutých v pláne, že veritelia skupín pre nezabezpečené pohľadávky budú uspokojení v dlhšej dobe ako zabezpečení veritelia bez toho, aby pre to existoval spravodlivý dôvod,
f) plán je v podstatnom rozpore so spoločným záujmom veriteľov,
g) miera uspokojenia ktorejkoľvek z nezabezpečených pohľadávok, s výnimkou pohľadávok zaradených do skupiny podľa § 137 ods. 5, je nižšia ako 50% výšky dotknutej pohľadávky; to neplatí, ak dotknutý veriteľ písomne súhlasí s nižšou mierou uspokojenia,
h) plnenia určené na uspokojenie ktorejkoľvek z nezabezpečených pohľadávok, s výnimkou pohľadávok zaradených do skupiny podľa § 137 ods. 5, majú byť podľa záväznej časti plánu poskytované počas obdobia dlhšieho ako päť rokov; to neplatí, ak dotknutý veriteľ písomne súhlasí s dlhšou lehotou splatnosti plnení určených na uspokojenie jeho pohľadávky.

6. Podľa § 154 ods. 3 ZKR, len čo uznesenie o zamietnutí plánu nadobudne právoplatnosť, súd jedným uznesením zastaví reštrukturalizačné konanie, začne konkurzné konanie a vyhlási na majetok dlžníka konkurz. V uznesení súd ustanoví do funkcie správcu toho istého správcu, ktorý vykonával funkciu správcu v reštrukturalizácii. Zverejnením uznesenia v insolvenčnom registri zanikajú účinky začatia reštrukturalizačného konania; funkcia veriteľského výboru nezaniká.

7. Právoplatnosťou uznesenia o zamietnutí plánu sa začalo v rámci prebiehajúceho reštrukturalizačného konania subkonanie o jeho konverzii na konkurz podľa § 154 ods. 3 ZKR.

8. Predmetom subkonania, o ktorom súd meritórne rozhoduje týmto uznesením, je konanie a rozhodovanie o vyhlásení konkurzu na majetok dlžníka počas povolenej reštrukturalizácie, z dôvodu zamietnutia reštrukturalizačného plánu uznesením č. k. 23R/4/2025 - 383 z 31. júla 2026. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 05.08.2026, právoplatnosť tohto uznesenia je právnym základom rozhodovania súdu o konverzii reštrukturalizačného konania na konkurz (§ 154 ods. 3 ZKR).

9. Súd v nadväznosti na uvedené skutočnosti konštatuje, že v danom prípade je jediná skutočnosť rozhodujúca pri rozhodovaní súdu o konverzii reštrukturalizácie na konkurz podľa § 154 ods. 3 ZKR (uznesenie o zamietnutí plánu, ktoré nadobudlo právoplatnosť), ktorá v prejednávanej veci zakladá povinnosť súdu rozhodnúť podľa § 154 ods. 3 ZKR o zastavení reštrukturalizačného konania, začatí konkurzného konania a vyhlásení konkurzu na majetok dlžníka.

10. Keďže v prejednávanej veci súd dospel k záveru o naplnení dôvodu konverzie reštrukturalizácie na konkurz podľa § 154 ods. 3 ZKR (t. j. o konverzii z dôvodu, že uznesenie o zamietnutí plánu nadobudlo právoplatnosť), je súd povinný rozhodnúť jedným uznesením podľa § 154 ods. 3 ZKR o zastavení reštrukturalizačného konania, začatí konkurzného konania a vyhlásení konkurzu na majetok dlžníka.

11. Súd preto týmto uznesením podľa § 154 ods. 3 ZKR v I. výroku zastavil reštrukturalizačné konanie dlžníka,

v II. výroku začal konkurzné konanie na majetok dlžníka a v III. výroku vyhlásil konkurz na majetok dlžníka.

12. Podľa § 197 ods. 6 ZKR, v uznesení o vyhlásení konkurzu alebo povolení reštrukturalizácie súd poučí účastníkov o ich práve uplatniť námietku zaujatosti. Účastník môže uplatniť námietku zaujatosti najneskôr do uplynutia lehoty na prihlasovanie pohľadávok. Na neskôr doručené námietky súd neprihliada.

13. Podľa § 197 ods. 7 ZKR, v uznesení o vyhlásení konkurzu, v uznesení o povolení reštrukturalizácie alebo v uznesení o poskytnutí ochrany pred veriteľmi súd vo výroku určí medzinárodnú právomoc súdu podľa osobitného predpisu3b) a uloží správcovi povinnosti podľa osobitného predpisu.26)

14. Osobitným predpisom, na ktorý odkazuje poznámka pod čiarou 3b) ZKR v ustanovení § 197 ods. 7 ZKR je čl. 3 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/848 z 20. mája 2015 o insolvenčnom konaní (prepracované znenie) (Ú. v. EÚ L 141, 5. 6. 2015) v platnom znení.

15. Osobitným predpisom, na ktorý odkazuje poznámka pod čiarou 26) ZKR v ustanovení § 197 ods. 7 ZKR je Nariadenie Rady (ES) č. 1346/2000 z 29. mája 2000 o konkurznom konaní (Mimoriadne vydanie Ú. v. EÚ, kap. 19/zv. 01; Ú. v. ES L 160, 30. 6. 2004) v platnom znení (a) Nariadenie (EÚ) č. 2015/848 v platnom znení.

16. Podľa čl. 2 ods. 4., ods. 7, ods. 8 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/848 z 20. mája 2015 o insolvenčnom konaní v účinnom znení (ďalej aj len „nariadenie o insolvenčnom konaní“ alebo „nariadenie č. 2015/848“), na účely tohto nariadenia: (4) „insolvenčné konanie“ sú konania uvedené v prílohe A; (7) „rozhodnutie o začatí insolvenčného konania“ zahŕňa: i) rozhodnutie akéhokoľvek súdu o začatí insolvenčného konania alebo o potvrdení začatia takéhoto konania a ii) rozhodnutie súdu o vymenovaní správcu, (8) „okamih začatia konania“ je okamih, v ktorom rozhodnutie o začatí insolvenčného konania nadobúda účinky, a to bez ohľadu na to, či je rozhodnutie konečné.

17. Podľa čl. 3 ods. 1. nariadenia o insolvenčnom konaní, právomoc začať insolvenčné konanie majú súdy členského štátu, na ktorého území sa nachádza centrum hlavných záujmov dlžníka (ďalej len „hlavné insolvenčné konanie“). Centrum hlavných záujmov dlžníka je miesto, kde dlžník pravidelne vykonáva správu svojich záujmov a ktoré je zistiteľné tretími stranami.

18. Podľa čl. 3 ods. 1., pododsek prvý nariadenia o insolvenčnom konaní, v prípade spoločnosti alebo právnickej osoby sa za centrum jej hlavných záujmov považuje miesto, kde má registrované sídlo, ak sa nepreukáže opak. Táto domnienka sa uplatňuje len vtedy, ak sa registrované sídlo neprenieslo do iného členského štátu počas obdobia troch mesiacov predchádzajúcich podaniu žiadosti o začatie insolvenčného konania.

19. Podľa čl. 4 ods. 1. nariadenia o insolvenčnom konaní, súd, na ktorý bola podaná žiadosť o začatie insolvenčného konania, bez návrhu preskúma, či má právomoc podľa článku 3. V rozhodnutí o začatí insolvenčného konania sa uvedie, na čom je právomoc tohto súdu založená, a najmä skutočnosť, či je právomoc založená na článku 3 ods. 1 alebo 2.

20. Podľa čl. 5 ods. 1 nariadenia o insolvenčnom konaní, dlžník alebo ktorýkoľvek veriteľ môže proti rozhodnutiu o začatí hlavného insolvenčného konania podať opravný prostriedok na súde, a to na základe medzinárodnej právomoci.

21. Podľa čl. 54 ods. 1. nariadenia o insolvenčnom konaní, hneď po začatí insolvenčného konania v členskom štáte súd tohto štátu s príslušnou právomocou alebo správca vymenovaný týmto súdom okamžite informuje známych zahraničných veriteľov.

22. Podľa čl. 2 ods. 12 nariadenia o insolvenčnom konaní, na účely tohto nariadenia: „zahraničný veriteľ“ je

veriteľ, ktorý má svoj obvyklý pobyt, bydlisko alebo registrované sídlo v inom členskom štáte, ako je štát, v ktorom sa začalo konanie, vrátane daňových orgánov a orgánov sociálneho zabezpečenia členských štátov.

23. V prípade, ak súd uznesením vyhlási konkurz, je jeho povinnosťou v tomto uznesení podľa § 197 ods. 7 ZKR jednak určiť medzinárodnú právomoc súdu podľa osobitného predpisu a jednak uložiť správcovi povinnosti podľa osobitného predpisu. Týmto osobitným predpisom, na ktorý odkazuje v poznámkach pod čiarou použitých v § 197 ods. 7 ZKR je nariadenie o insolvenčnom konaní.

24. Čo sa týka určenia medzinárodnej súdnej právomoci vo vzťahu k cezhraničným insolvenčným konaniam v rámci Únie okrem Dánska (recitál 88 nariadenia o insolvenčnom konaní), tak nariadenie o insolvenčnom konaní v čl. 4 ods. 1 ustanovuje povinnosť súdu vždy bez návrhu preskúmať, či má na insolvenčné konanie právomoc podľa čl. 3 (ktorá povinnosť súdu je prenesená aj do vnútroštátnej právnej úpravy, a to už uvedeného § 197 ods. 7 ZKR), pričom v rozhodnutí o začatí insolvenčného konania je súčasne povinný uviesť, na čom je právomoc tohto súdu založená, a najmä skutočnosť, či je založená na čl. 3 ods. 1 alebo 2.

25. Medzinárodnú súdnu právomoc upravuje nariadenie o insolvenčnom konaní v čl. 3, ktorý z hľadiska systematiky rozlišuje hlavné insolvenčné konanie (čl. 3 ods. 1) a územné (teritoriálne) insolvenčné konanie (čl. 3 ods. 2 až 4), ktoré môže prebiehať ako vedľajšie územné insolvenčné konanie (čl. 3 ods. 2 a 3) alebo ako nezávislé územné insolvenčné konanie (čl. 3 ods. 4). Hlavné insolvenčné konanie (čl. 3 ods. 1 nariadenia o insolvenčnom konaní) má univerzálnu pôsobnosť, jeho snahou je zahrnúť všetok majetok dlžníka do konkurznej podstaty a vyvolať účinky voči jeho veriteľom. Vo vzťahu k jednému dlžníkovi môže byť na území Únie začaté len jedno hlavné insolvenčné konanie.

26. Právomoc začať hlavné insolvenčné konanie majú podľa čl. 3 ods. 1 vety prvej nariadenia o insolvenčnom konaní súdy členského štátu, na ktorého území sa nachádza centrum hlavných záujmov dlžníka (ktorý koncept je v medzinárodnom a európskom insolvenčnom práve označovaný skratkou COMI). Centrum hlavných záujmov dlžníka je definované v čl. 3 ods. 1 vete druhej nariadenia o insolvenčnom konaní ako miesto, kde dlžník pravidelne vykonáva správu svojich záujmov a ktoré je zistiteľné tretími stranami.

27. V tejto súvislosti, skôr ako súd pristúpi k skúmaniu COMI dlžníka a od toho odvodenej medzinárodnej súdnej právomoci, je potrebné vymedziť, čo sa rozumie „rozhodnutím o začatí insolvenčného konania“, ktorý pojem je používaný v čl. 3 až 5 nariadenia o insolvenčnom konaní upravujúcich medzinárodnú súdnu právomoc, na účely slovenského konkurzného konania (ktoré je podľa prílohy A v nadväznosti na čl. 2 ods. 4 nariadenia o insolvenčnom konaní insolvenčným konaním v zmysle nariadenia o insolvenčnom konaní, na ktoré sa toto nariadenie podľa jeho čl. 1 ods. 1 vzťahuje), a to najmä vzhľadom na to, že podľa vnútroštátneho práva sa konkurzné konanie začína uznesením o začatí konkurzného konania (§ 14 ZKR), obsiahnutého v II. výroku tohto uznesenia o konverzii reštrukturalizačného konania na konkurzné konanie.

28. Za použitia čl. 2 (najmä ods. 7 a ods. 8) nariadenia o insolvenčnom konaní je za „rozhodnutie o začatí insolvenčného konania“ v zmysle nariadenia o insolvenčnom konaní nutné považovať v konkurznom konaní podľa druhej časti ZKR (až) uznesenie o vyhlásení konkurzu (okrem iného) podľa § 131 ods. 2 ZKR, čomu zodpovedá aj výslovná vnútroštátna úprava obsiahnutá v § 197 ods. 7 ZKR, pretože až toto rozhodnutie súdu je rozhodnutím spĺňajúcim kritériá stanovené v čl. 2 ods. 7 nariadenia o insolvenčnom konaní (podľa ktorého „rozhodnutie o začatí insolvenčného konania“ zahŕňa: [i/] rozhodnutie akéhokoľvek súdu o začatí insolvenčného konania alebo o potvrdení takéhoto konania a [ii/] rozhodnutie súdu o vymenovaní správcu), pričom okamih, kedy toto „rozhodnutie o začatí insolvenčného konania“ (t. j. uznesenie o vyhlásení konkurzu [okrem iného] podľa § 131 ods. 2 ZKR) nadobúda účinky, a to bez ohľadu na to, či je rozhodnutie konečné, sa považuje podľa čl. 2 ods. 8 nariadenia o insolvenčnom konaní za okamih začatia insolvenčného konania (na účely nariadenia o insolvenčnom konaní).

29. Vychádzajúc preto z uvedeného, rozhodnutím o začatí insolvenčného konania v zmysle nariadenia o

insolvenčnom konaní je v slovenskom konkurznom konaní uznesenie súdu o vyhlásení konkurzu (okrem iného) podľa § 131 ods. 2 ZKR, pričom okamih nadobudnutia jeho účinkov je okamihom začatia insolvenčného konania v zmysle nariadenia o insolvenčnom konaní. V tomto zmysle sú preto uvedené pojmy európskeho insolvenčného práva používané aj v tomto rozhodnutí (pokiaľ ide o aplikáciu jeho noriem).

30. Čl. 3 ods. 1 nariadenia o insolvenčnom konaní upravuje vo vzťahu k určeniu centra hlavných záujmov dlžníka v pododseku prvom až treťom tri vyvrátiteľné právne domnienky v závislosti od druhu dlžníka, ktoré sa za splnenia v nich uvedenej podmienky uplatnia pri určovaní COMI dlžníka (a v takom prípade - t. j. za splnenia podmienky uplatnenia konkrétnej právnej domnienky a [vzhľadom na vyvrátiteľný charakter uvedených domnienok] jej nevyvrátenia - sa COMI dlžníka určí podľa tejto domnienky a nie podľa z judikatúry vychádzajúcich štandardných kritérií pre zistenie COMI). Konkrétne čl. 3 ods. 1 nariadenia o insolvenčnom konaní upravuje osobitne vyvrátiteľné právne domnienky určenia COMI vo vzťahu k dlžníkovi, ktorý je (i/) spoločnosťou alebo právnickou osobou, (ii/) samostatne zárobkovo činnou osobou a (iii/) inou fyzickou osobou (t. j. fyzickou osobou nepodnikateľom).

31. V prípade právnickej osoby (akou je aj dlžník v prejednávanej veci) sa podľa čl. 3 ods. 1 pododseku prvého nariadenia o insolvenčnom konaní predpokladá, že COMI dlžníka je miesto, kde má registrované sídlo, ak sa nepreukáže opak. Podmienkou postupovania pri určovaní COMI právnickej osoby podľa uvedenej vyvrátiteľnej právnej domnienky je podľa čl. 3 ods. 1 pododseku prvého vety druhej nariadenia o insolvenčnom konaní to, že sa registrované sídlo neprenieslo do iného členského štátu počas obdobia troch mesiacov predchádzajúcich podaniu žiadosti o začatie insolvenčného konania. Vzhľadom na to, že v zmysle nariadenia o insolvenčnom konaní sa v prípade konkurzného konania podľa druhej časti ZKR za začatie tohto konania považuje až vydanie uznesenia o vyhlásení konkurzu (okrem iného) podľa § 131 ods. 2 ZKR, v prípade, ak dochádza ku konverzii reštrukturalizačného konania na konkurzné konanie je nutné za podanie „žiadosti o začatie insolvenčného konania“ považovať rozhodnutie súdu o konverzii reštrukturalizačného konania na konkurzné konanie, keďže k tomuto rozhodnutiu dochádza ex offo, bez návrhu.

32. Nariadenie o insolvenčnom konaní nedefinuje pojem „registrované sídlo“, avšak definuje ho doktrína (Ikrényi, I. Nariadenie o insolvenčnom konaní. Komentár. Bratislava: C. H. Beck, 2020 - ďalej len „Komentár k nariadeniu o insolvenčnom konaní“, čl. 3) ako „štatutárne sídlo“, oficiálnu adresu spoločnosti, pričom každá spoločnosť v Únii musí mať registrované sídlo ako oficiálnu adresu na prijímanie úradnej korešpondencie a toto musí byť uvedené aj na listoch a ostatných tlačivách (oficiálnej korešpondencii), čo vyplýva z európskeho podnikového práva.

33. V prejednávanej veci je dlžník právnickou osobou zapísanou v slovenskom obchodnom registri so sídlom v obci Dojč (od 27.12.1995), teda na území Slovenskej republiky.

34. Súd v prejednávanej veci preto dospel k záveru, že dlžník má tak v čase vydania tohto uznesenia o vyhlásení konkurzu podľa § 131 ods. 2 ZKR, nadobudnutím účinkov ktorého podľa čl. 2 ods. 7 a 8 nariadenia o insolvenčnom konaní začína insolvenčné konanie v zmysle nariadenia o insolvenčnom konaní, ako aj počas 3-mesačnej suspenzívnej lehoty predchádzajúcej uzneseniu o konverzii reštrukturalizačného konania na konkurzné konanie registrované sídlo na území Slovenskej republiky.

35. Keďže dlžník má v čase vydania uznesenia o vyhlásení konkurzu podľa § 131 ods. 2 ZKR, nadobudnutím účinkov ktorého podľa čl. 2 ods. 7 a 8 nariadenia o insolvenčnom konaní začína insolvenčné konanie v zmysle nariadenia o insolvenčnom konaní, ako aj počas 3-mesačnej suspenzívnej lehoty predchádzajúcej uzneseniu o konverzii reštrukturalizačného konania na konkurzné konanie registrované sídlo na území Slovenskej republiky, pri určovaní jeho COMI sa uplatní vyvrátiteľná právna domnienka podľa čl. 3 ods. 1 pododseku prvého nariadenia o insolvenčnom konaní o tom, že COMI dlžníka je miesto jeho registrovaného sídla, teda v Slovenskej republike.

36. Návodom, kedy dôjde k vyvráteniu uvedenej právnej domnienky (čím vznikne povinnosť súdu určovať COMI na základe všeobecných kritérií pre jeho zisťovanie) môže byť recitál 30 nariadenia o insolvenčnom konaní, ktorý uvádza, že vyvrátiť túto právnu domnienku v prípade právnickej osoby by malo byť možné, ak sa ústredie spoločnosti nachádza v inom členskom štáte ako jej registrované sídlo a ak z komplexného posúdenia všetkých relevantných okolností vyplýva, a to spôsobom zistiteľným tretími stranami, že skutočné centrum vedenia a kontroly uvedenej spoločnosti, ako aj správy jej záujmov sa nachádza v tomto inom členskom štáte.

37. Súd v prejednávanej veci existenciu žiadnych takýchto a ani iných okolností, ktoré by čo i len spochybňovali (nieto vyvracali), že COMI dlžníka sa zhoduje s miestom jeho registrovaného sídla nezistil (neboli ani žiadnym účastníkom reštrukturalizačného konania čo i len tvrdené).

38. V danej veci preto boli splnené podmienky na to, aby sa COMI dlžníka určilo na základe právnej domnienky stanovenej v čl. 3 ods. 1 pododseku prvom nariadenia o insolvenčnom konaní, teda, že týmto je miesto registrovaného sídla dlžníka. Keďže dlžník má registrované sídlo na území Slovenskej republiky, má tu podľa uvedenej právnej domnienky aj centrum hlavných záujmov, čím je podľa čl. 3 ods. 1 nariadenia o insolvenčnom konaní daná medzinárodná právomoc slovenských súdov na začatie insolvenčného konania ako hlavného insolvenčného konania, ktoré insolvenčné konanie začína v zmysle nariadenia o insolvenčnom konaní vydaním tohto uznesenia o vyhlásení konkurzu podľa § 131 ods. 2 ZKR v konkurznom konaní (čl. 2 ods. 7 v spojení s ods. 8 a čl. 3 ods. 1 nariadenia o insolvenčnom konaní).

39. Podľa § 22 ZKR, v uznesení o vyhlásení konkurzu súd ustanoví správcu a vyzve veriteľov, aby v zákonnej lehote prihlásili svoje pohľadávky. Ak súd v konkurznom konaní už ustanovil predbežného správcu, do funkcie správcu ustanoví predbežného správcu.

40. Podľa § 41 ZKR, súd počas konkurzného konania vykonáva dohľad nad činnosťou správcu. Súd je pri výkone dohľadu oprávnený požadovať od správcu vysvetlenia alebo správy o priebehu konkurzného konania, ktoré je správca povinný súdu v určenej lehote poskytnúť. Ak dochádza k prieťahom alebo porušovaniu povinností ustanovených týmto zákonom, môže súd uložiť správcovi vykonanie potrebných opatrení na odstránenie nedostatkov. Nesplnenie povinnosti uloženej súdom je závažným porušením povinnosti správcu.

41. Podľa § 12 ods. 4 vyhlášky č. 665/2005 Z. z., ak správca do 15 dní od ustanovenia do funkcie nepodá súdu podrobnú písomnú správu o stave zisťovania a zabezpečovania majetku úpadcu a vykonaných úkonoch, jeho paušálna odmena sa znižuje o 25 % zo základnej sumy. Ak správca nepodá súdu druhú podrobnú správu o týchto skutočnostiach do 35 dní od ustanovenia do funkcie, jeho paušálna odmena sa znižuje o 25 % zo základnej sumy. Ak správca nepodá súdu tretiu podrobnú správu o týchto skutočnostiach do 50 dní od ustanovenia do funkcie, jeho paušálna odmena sa znižuje o 25 % zo základnej sumy. Ak správca nepodá súdu štvrtú podrobnú správu o týchto skutočnostiach najneskôr 5 dní pred konaním prvej schôdze veriteľov, jeho paušálna odmena sa znižuje o 25 % zo základnej sumy. Ak pred konaním prvej schôdze veriteľov došlo k výmene správcu alebo k skráteniu lehôt, pri znížení paušálnej odmeny správcu sa na to prihliadne tak, aby správcovi riadne vykonávajúcemu funkciu pred konaním prvej schôdze veriteľov nebola podľa tohto ustanovenia neodôvodnene znížená jeho paušálna odmena.

42. Ak súd podľa § 154 ods. 3 ZKR rozhodne o konverzii reštrukturalizácie na konkurz, je podľa § 154 ods. 3 veta druhá ZKR povinný ustanoviť do funkcie správcu toho istého správcu, ktorý vykonával funkciu v reštrukturalizácii.

43. Súd preto v V. výroku tohto uznesenia podľa § 154 ods. 3 veta druhá ZKR ustanovil do funkcie správcu CUBE RECOVERY, k.s., so sídlom kancelárie: Námestie slobody 28, 811 06 Bratislava, značka správcu S2087, ktorý bol ustanovený do funkcie správcu dlžníka v reštrukturalizačnom konaní, ku ktorého konverzii na konkurzné konanie dochádza týmto uznesením, pričom ex offo nezistil zákonnú prekážku u tohto správcu,

ktorá by mu bránila vo výkone funkcie správcu po konverzii na konkurz.

44. Ak súd vyhlási konkurz, je povinný v tomto uznesení podľa § 22 ZKR súčasne vyzvať veriteľov, aby v zákonnej lehote (§ 28 ods. 2 ZKR) prihlásili svoje pohľadávky.

45. Súd preto v VI. výroku podľa § 22 v spojení s § 28 ods. 1, ods. 2 ZKR vyzval veriteľov, ktorí majú pohľadávku, ktorá nie je pohľadávkou proti podstate, aby prihlásili svoje pohľadávky prihláškou, ktorá musí byť správcovi doručená v základnej prihlasovacej lehote do 45 dní od vyhlásenia konkurzu s tým, že prihláška musí byť podaná spôsobom podľa § 28 ZKR a musí spĺňať náležitosti podľa § 29 ZKR.

46. Súd je oprávnený a súčasne povinný vykonávať dohľad nad správcom, a za tým účelom ZKR okrem iného zveruje súdu oprávnenie v § 41 vyžadovať od správcu (okrem iného) správy o priebehu konania. Súd pritom môže stanoviť správcovi povinnosť predkladať správy aj vo vopred stanovených lehotách.

47. Súd preto v VII. výroku tohto uznesenia podľa § 41 ZKR uložil správcovi povinnosť predkladať súdu podrobné písomné správy o stave zisťovania a zabezpečovania majetku úpadcu a vykonaných úkonoch, a to (1.) do 15 dní od ustanovenia do funkcie, (2.) do 35 dní od ustanovenia do funkcie, (3.) do 50 dní od ustanovenia do funkcie a najneskôr do 5 dní pred konaním prvej schôdze veriteľov.

48. Čo sa týka povinnosti súdu podľa § 197 ods. 7 ZKR uložiť správcovi povinnosti podľa osobitného predpisu, ktorým je nariadenie o insolvenčnom konaní, tak vzhľadom na štádium konania (vyhlásenie konkurzu), v ktorom sa tieto povinnosti podľa uvedeného ustanovenia majú správcovi uložiť, možno predpokladať, že ide o informačné povinnosti správcu k veriteľom ohľadne prihlasovania pohľadávok, ktoré sú obsiahnuté v čl. 54 nariadenia o insolvenčnom konaní, podľa ktorého hneď po začatí insolvenčného konania v členskom štáte súd tohto štátu s príslušnou právomocou alebo správca vymenovaný týmto súdom okamžite informuje známych zahraničných veriteľov, ktorých vymedzuje nariadenie o insolvenčnom konaní v čl. 2 ods. 12.

49. Súd preto podľa § 197 ods. 7 ZKR v IV. výroku tohto uznesenia v spojení s čl. 4 nariadenia o insolvenčnom konaní rozhodol, že má medzinárodnú právomoc na začatie tohto insolvenčného konania (vyhlásenie konkurzu) ako hlavného insolvenčného konania podľa čl. 3 ods. 1 nariadenia o insolvenčnom konaní a v VIII. výroku v spojení s čl. 54 nariadenia o insolvenčnom konaní uložil správcovi povinnosť okamžite informovať o vyhlásení konkurzu na majetok dlžníka spôsobom podľa článku 54 nariadenia o insolvenčnom konaní známych zahraničných veriteľov dlžníka, t. j. veriteľov, ktorí majú svoj obvyklý pobyt, bydlisko alebo registrované sídlo v inom členskom štáte, ako v Slovenskej republike, vrátane daňových orgánov a orgánov sociálneho zabezpečenia členských štátov.

Poučenie:
Proti tomuto uzneseniu, okrem výroku IV., nie je prípustné odvolanie.

Odvolanie proti IV. výroku tohto uznesenia je oprávnený na základe čl. 5 nariadenia o insolvenčnom konaní podať dlžník alebo ktorýkoľvek veriteľ. Odvolanie proti tomuto výroku uznesenia možno odôvodniť iba tým, že súd nemal medzinárodnú právomoc na začatie tohto insolvenčného konania (vyhlásením konkurzu v konkurznom konaní) ako hlavného insolvenčného konania.
Odvolanie (§ 196 ZKR v spojení so štvrtou časťou prvou hlavou CSP) sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia, za ktorý sa považuje nasledujúci deň po zverejnení súdneho rozhodnutia v insolvenčnom registri (§ 199 ods. 7 veta prvá ZKR), na Okresnom súde Nitra ako súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania stanovených v § 127 Civilného sporového poriadku uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).
Za deň doručenia tohto súdneho rozhodnutia sa považuje nasledujúci deň po jeho faktickom zverejnení v insolvenčnom registri (§ 199 ods. 7 veta prvá ZKR).

U tých osôb, ktorým sa toto uznesenie doručuje aj iným spôsobom ako jeho zverejnením v insolvenčnom registri, je začiatok plynutia lehoty na podanie odvolania alebo urobenie iného procesného úkonu spojený s dňom jeho doručenia formou zverejnenia v insolvenčnom registri (§ 199 ods. 4, ods. 3, ods. 1 ZKR), za ktorý sa považuje nasledujúci deň po faktickom zverejnení uznesenia v insolvenčnom registri (§ 199 ods. 7 veta prvá ZKR).

Poučenie účastníkov podľa § 197 ods. 6 ZKR o práve uplatniť námietku zaujatosti:

Účastník konania môže najneskôr do uplynutia lehoty na prihlasovanie pohľadávok uplatniť proti sudcovi námietku zaujatosti, ak u sudcu so zreteľom na jeho pomer ku konaniu, k účastníkom, ich zástupcom alebo osobám zúčastneným na konaní možno mať odôvodnené pochybnosti o jeho nezaujatosti. Na neskôr doručené námietky sa neprihliada (§ 197 ods. 6, § 196 ZKR v spojení s § 52 ods. 1, § 49 CSP).

V dôsledku skutočností, ktoré nastanú po skončení lehoty na prihlasovanie pohľadávok, môže účastník konania najneskôr do siedmich dní, odkedy sa dozvedel o dôvode, pre ktorý je sudca vylúčený, uplatniť proti sudcovi námietku zaujatosti, ak u sudcu so zreteľom na jeho pomer ku konaniu, k účastníkom, ich zástupcom alebo osobám zúčastneným na konaní možno mať odôvodnené pochybnosti o jeho nezaujatosti. Na neskôr uplatnenú námietku zaujatosti súd neprihliada; v tomto prípade sa vec nadriadenému súdu nepredkladá (čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky, § 197 ods. 6, § 196 ZKR v spojení s § 52 ods. 1, § 49, § 53 ods. 1 CSP).

V námietke zaujatosti musí byť okrem všeobecných náležitostí podania stanovených v § 127 CSP uvedené, proti komu smeruje, dôvod, pre ktorý má byť sudca vylúčený, kedy sa účastník uplatňujúci si námietku o dôvode vylúčenia dozvedel a dôkazy na preukázanie svojho tvrdenia, ktorých povaha to pripúšťa, okrem tých, ktoré nemôže bez svojej viny pripojiť. Na podanie, ktoré nespĺňa náležitosti podľa predchádzajúcej vety, súd neprihliada; v tomto prípade sa vec nadriadenému súdu nepredkladá. Ustanovenia o odstraňovaní vád podania sa nepoužijú (§ 197 ods. 6, § 196 ZKR v spojení s § 52 ods. 2 CSP).

Oznam: